

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010182
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. O., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 13.05.2021, sp. zn. 3T/21/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. októbra 2021 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X. O., nar. XX.XX.XXXX v O., sa z a m i e t a.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného X. O., nar. XX.XX.XXXX v O. proti výroku o vine, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 13.05.2021 sp. zn. 3T/21/2020 bol obžalovaný X. O. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 03.08.2019 v čase okolo 10.00 hod v byte č. XX/XX na K. 1, Q. v W., po predošlej slovnej hádke a výmene názorov týkajúcej sa liečenia z drogovej závislosti, povedal otcovi - poškodenému I. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 1. Q. XX/XX, W., že ide pre nôž a potom ho dopichá, aby policajti mali dôvod ho zobrať, následne vošiel do svojej izby odkiaľ si zobral poľovnícky nôž s čepeľou cca 15 cm, bez slov sa vrátil do kuchyne, zazeral na poškodeného, ku ktorému sa pristavil, pričom poškodený sedel na stoličke, čo u poškodeného vyvolalo strach o svoj život a zdravie.

Za to bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 odsek 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., § 74 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil konaním na základe podanej obžaloby, vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, vyhlásením obžalovaného o jeho vine, následne prečítaním znaleckého posudku a odôvodnením viny obžalovaného a jej právnym posúdením, v kvalifikovanej skutkovej podstate.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote, podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine a aj trestu, s následne písomným odôvodnením, že nakoľko svedok I. O. stiahol žalobu, ešte pre súdnym pojednávaním, na čo nedostal odpoveď, žiada o zrušenie trestu a aj o výmenu sudkyne X. Z., nakoľko je voči nemu zaujatá.

V súlade s § 314 Tr. por. bolo odvolanie obžalovaného zaslané na prípadné vyjadrenie prokuratúre a poškodenému (15.07.2021), čo však ku dňu konania odvolacieho súdu ani jedna z procesných strán nevyužila.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu 12.10.2021 obžalovaný pri zotrvaní na podanom odvolaní v konečnom návrhu uviedol, že by sa chcel čo najskôr liečiť a chcel by od odvolacieho súdu, aby mu súd uložil príkaz na liečenie a aby nemusel odchádzať na reverz. Poškodený uviedol, že by chcel, aby mal jeho syn nariadenú súdnu liečbu tam, kde mu to vybavil predtým. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť s poukazom na správne výroky ohľadne uloženého trestu, vzhľadom k tomu že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a bolo mu uložené aj ochranné liečenie. Obžalovaný právom posledného slova nechcel nič uviesť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného X. O. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konania, vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, tieto aj správne následne vyhodnotil, pričom sa riadil vyššie uvedenými ustanoveniami a zásadami trestného konania. Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného X. O. bola podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného X. O., ako odvolateľa. Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvedené právne posúdenia v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný X. O., spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané,

že obžalovaný v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou a na chránenej osobe, v danom prípade na blízkej osobe.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) závažnejším spôsobom konania a b) na chránenej osobe. Podľa § 138 písm. a) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou, podľa § 139 písm. c) Tr. zák. sa chránenou osobou rozumie blízka osoba, pričom podľa § 127 ods. 4 Tr. zák. blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

K odvolaniu proti výroku o vine:

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá priebehu konania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. V prejednávanej trestnej veci obžalovaný X. O. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. urobil na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a po zákonom poučení odpovedal kladne na otázky položené mu súdom v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný X. O. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 13.05.2021 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným X. O. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaný ani nebol oprávnený na podanie odvolania. Pokiaľ teda obžalovaný pôvodne zahlásil aj odvolanie čo do viny a nakoľko učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a toto jeho prehlásenie bolo riadnym a zákonným spôsobom postupom podľa § 257 ods. 5 Tr. por. prijaté, v ďalšom takéto prehlásenie je nielen neodvolateľné, ale najmä nenapadnuteľné odvolaním. Ak i napriek tomu obžalovaný X. O. proti takémuto výroku o vine odvolanie podal, v ďalšom ide teda vo výroku o vine o výrok, proti ktorému s poukazom na § 308 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nie je možné podať odvolanie a preto by odvolaciemu súdu

neostávalo nič iné, iba postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. toto odvolanie proti výroku o vine zamietnuť bez meritórneho preskúmania (ZSP 36/2012).

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na zákonné ustanovenia, podľa ktorých podľa § 308 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného, keď ho kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa obžalovaný dopustil vyššie uvedeného prečinu po subjektívnej aj objektívnej stránke.

K odvolacej námietke obžalovaného, že súd nereagoval na podanie jeho otca, ktorým stiahol žalobu ešte pred súdnym pojednávaním, táto bola neopodstatnená. Je pravdou, že prvostupňovému súdu poškodený I. O. XX.XX.XXXX oznámil súdu, že chce stiahnuť žalobu na obvineného X. O., nakoľko tento dobrovoľne nastúpil ma odvykaciu liečbu do Bratislavy (č.l. 156-158), že pokiaľ tým mal na mysli ustanovenie § 211ods. 1 Tr. por., teda o súhlase poškodeného, toto sa nevzťahuje na predmetný trestný čin obžalovaného. Podľa § 211 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 a 158 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, ohrozovania pohlavnou chorobou podľa § 167 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, neposkytnutia pomoci podľa § 177 a 178 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, porušovania domovej slobody podľa § 194 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, ochrany súkromia v obydlí podľa § 194a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 196 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> a 197 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, krádeže podľa § 212 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, sprenevery podľa § 213 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 a 217 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, podvodu podľa § 221 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, úžery podľa § 235 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, zatajenia veci podľa § 236 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 a 238 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, poškodzovania veriteľa podľa § 239 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, poškodzovania cudzej veci podľa § 245 a 246 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, poškodenia a zneužitia záznamu na nosiči informácií podľa § 247 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, porušovania autorského práva podľa § 283 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, krivého obvinenia podľa § 345 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, ohovárania podľa § 373 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, poškodzovania cudzích práv podľa § 375 Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, ako aj pre trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, ak inak vykazuje znaky skutkovej podstaty niektorého z týchto trestných činov, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Ak je poškodených jedným skutkom niekoľko, stačí súhlas len jedného z nich. Podanie poškodeného, otca obžalovaného teda nemalo vplyv na priebeh trestného konania obžalovaného.

Na margo obsahu tohto podania odvolací súd len dodáva, že z obsahu listu Q.. Q. O., lekárký Sanatória AT a CDR, Združenia Q.. H. K. zo 16.03.2021 vyplýva, že obžalovaný X. O. absolvoval ústavnú protitoxikomanickú liečbu v ich sanatóriu v čase 16.02.2021-08.03.2021, ale obžalovaný hospitalizáciu ukončil proti rade lekárký reverzom.

K odvolaniu proti výroku o treste:

Napokon odvolaním obžalovaného bol napadnutý len výrok o treste, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bol uložený v súlade so zákonom a ani nie neprimerane prísny.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Prvostupňový súd pri hodnotení osoby obžalovaného z listinných dôkazov zistil, že obžalovaný doteraz bol jedenkrát súdne trestaný pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a že prejednávaneho trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe tohto odsúdenia. Ako predbežnú otázku skúmal, či obžalovaný sa v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia osvedčil, avšak zistil, že v danom prípade na rozhodnutie o osvedčení sa musí aplikovať ustanovenie § 50 ods. 6 Tr. zák., keďže v skúšobnej dobe sa proti obžalovanému viedlo trestné stíhanie pre iný trestný čin. Pri ukladaní trestu a jeho výšky súd vychádzal z ustanovení § 34 Tr. zák. a prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, urobil vyhlásenie o vine, na druhej strane prihliadol na skutočnosť, že už bol v minulosti súdne trestaný a trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia. Správne teda postupoval prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému X. O., keď zákonne vychádzal zo všetkých hľadísk pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery na základe § 34 ods. 4 Tr. zák., vychádzal aj z účelu trestu, podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a správne zistil, že je treba ukladať trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnuť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a prirážajúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, prirážajúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod

zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri predmetnom prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu odňatia slobody 6 mesiacov až na 3 roky.

Okresný súd správne postupoval, keď pri ukladaní trestu obžalovanému zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), teda že sa ku skutku priznal a tento oľutoval, na strane druhej priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), že už bol súdne trestaný a dokonca že skutok spáchal v plynutí skúšobnej doby podmieňného odsúdenia. Keďže u obžalovaného boli správne zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v pomere 1:1, trest v súlade so zákonom ukladal v základnej, teda neupravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. Odvolací súd pritom dodáva, že pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, išlo práve o odsúdenie za rovnakú trestnú činnosť a to na základe odsúdenia obžalovaného X. O. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/115/2018 z 31.10.2018, obžalovanému doručeného 16.11.2018, právoplatného 27.11.2018 pre rovnaký prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieňným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov a k trestu prepadnutia veci, plynovej krátkej zbrane, ktorej vlastníkom sa stal štát. Skúšobná doba podmieňného odsúdenia teda obžalovanému plynula do 27.11.2019 a keďže teraz prejednávaný prečin obžalovaný spáchal 03.08.2019, spáchal ho počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby podmieňného odsúdenia.

V zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. je vylúčené ukladanie trestu s podmieňným odkladom jeho výkonu, nakoľko ustanovenie § 49 ods. 1 Tr. zák., kedy súd môže podmieňne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Správne preto prvostupňový súd obžalovanému ukladal trest nepodmieňný. Trest je navyše uložený pri spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby, nie je trestom neprimeraným, práve z pohľadu recidívy rovnakej trestnej činnosti obžalovaného. Preto aj podľa senátu odvolacieho súdu, okresným súdom uložený nepodmieňný trest odňatia slobody 6 mesiacov si splní svoj výchovný účel, ako i účel trestu uvedený v § 34 ods.1 Tr. zák. a zabezpečí spravodlivé a zákonné potrestanie obžalovaného X. O. bez toho, aby mal čo najmenší vplyv na jej rodinu a blízke osoby a zahŕňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Záverom je treba poukázať taktiež na to, že pri prihliadnutí na druh a výmeru trestov predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného, možno vyvodiť jednoznačný záver, že spôsob jeho doterajšieho života a jeho osoba neumožňuje dôvodne sa domnievať, že uloženie prípadného iného druhu trestu by postačovalo na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä jeho nápravy. Preto okresným súdom uložený trest, aj podľa senátu krajského súdu, spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda je úmerný k spáchanému prečinu.

Nakoľko nepochybil okresný súd ani pri zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keď aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., lebo obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní ochranného opatrenia, ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. c/ , § 74 ods. 2 Tr. zák., nakoľko tak postupoval v súlade so závermi znaleckého posudku a zákonom, pričom odvolací súd nezistil ani žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného X. O. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Pokiaľ obžalovaný X. O. podal v odvolaní aj námietku zaujatosti voči sudkyňi okresného súdu X.. H. Z., túto vzniesol až po rozhodnutí prvostupňového súdu, teda nie bezodkladne, nakoľko podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre

ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%252331'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%252331'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. O tom, že X.. H. Z. prejednáva jeho trestnú vec sa obžalovaný dozvedel 20.05.2020, kedy mu bol doručený trestný rozkaz vydaný v tomto konaní 16.03.2020, navyše námietka zaujatosti bola podaná až po rozhodnutí samosudkyne v podanom odvolaní a navyše ani nebola ničím odôvodnená. O takejto námietke zaujatosti sa preto nekoná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.